Welkom thuis!

Inleiding voor de ontmoetingsdag
van nieuwe katholieken van het Aartsbisdom Utrecht
31 oktober 2026

1. Welkom in de katholieke Kerk!

Graag wil ik u allemaal van harte welkom heten op deze ontmoetingsdag van het Aartsbisdom Utrecht! Wat mooi dat we hier vandaag samen zijn gekomen. Ons aartsbisdom kent een goede traditie om mensen die pas tot de katholieke Kerk zijn toegetreden uit te nodigen voor een dag van ontmoeting en inspiratie. Want het is belangrijk dat we niet alleen aandacht hebben voor de voorbereiding op de doop of de opname in de katholieke Kerk, maar ook voor wat daarna komt. Want uw geloofsweg stopt niet op de dag waarop u katholiek wordt. Op die dag begint juist een nieuwe fase.

U komt uit verschillende parochies, uit verschillende plaatsen en met verschillende achtergronden. Misschien hebt u al een lange weg afgelegd voordat u katholiek werd. Misschien bent u pas kortgeleden gedoopt, hebt u uw eerste heilige Communie ontvangen of bent u in de katholieke Kerk opgenomen nadat u eerder in een andere christelijke traditie gedoopt was.

Uw persoonlijke verhalen zullen ongetwijfeld heel verschillend zijn. De een is misschien al jarenlang op zoek geweest naar God. Een ander heeft het katholieke geloof ontdekt door een gesprek, een ontmoeting, een huwelijk, een vriend of vriendin, of door de schoonheid van de liturgie. Misschien bent u geraakt door een kerkgebouw, door de stilte tijdens een viering, door de Eucharistie of door iemand die u liet zien wat geloven in het dagelijks leven kan betekenen.

Soms begint een geloofsweg met een heel bewuste keuze. Soms groeit het verlangen langzaam, zonder dat iemand precies kan aanwijzen wanneer het begonnen is. Maar vandaag heeft u iets gemeenschappelijks: u heeft allemaal, ieder op uw eigen manier, een stap gezet naar de katholieke Kerk.

In het Evangelie zegt Jezus tegen de eerste leerlingen: *'Komt en ziet!'* (Johannes 1,39). Jezus begint niet met een ingewikkeld programma of een lange lijst verplichtingen. Hij nodigt mensen uit om Hem te ontmoeten, bij Hem te blijven en met Hem op weg te gaan. Dat is wat u hebt gedaan. U bent gekomen, hebt geluisterd en ontdekt, en uiteindelijk hebt u een stap gezet naar de katholieke Kerk. Vandaag mogen we daar samen bij stilstaan.

2. Katholiek worden is een begin, geen eindpunt
De doop of de opname in de katholieke Kerk is een bijzonder moment. Het is een vreugde voor de hele Kerk wanneer iemand ervoor kiest Christus te volgen en deel te worden van zijn gemeenschap.

Maar wat gebeurt er de dag daarna?
Het leven gaat verder. U gaat naar uw werk, naar school of naar uw gezin. Misschien bezoekt u op zondag de Eucharistie en probeert u thuis te bidden. Tegelijkertijd ontdekt u wellicht dat u nog veel niet weet. Misschien hebt u vragen waarop u nog geen antwoord hebt, of vindt u het moeilijk om het geloof een plaats te geven in uw dagelijks leven. Dat is heel normaal.

De voorbereiding op de doop of de opname in de Kerk is niet het eindpunt, maar het begin van een verdere weg van geloofsgroei. In de oude Kerk werden mensen die pas gedoopt waren *neofieten* genoemd. Na hun doop bleven zij samenkomen om dieper te ontdekken wat het betekent christen te zijn. Ze leerden de Eucharistie steeds beter verstaan en ontdekten hoe zij hun geloof in het dagelijks leven konden beleven. De sacramenten waren gevierd, maar hun betekenis moest nog verder in hun leven doordringen.

Dat geldt ook vandaag. Je kunt in één ogenblik gedoopt worden, maar je hebt een heel leven nodig om te ontdekken wat het betekent om gedoopt te zijn. Je kunt de Eucharistie ontvangen, maar het kan jaren duren voordat je steeds dieper begrijpt wat het betekent dat Christus zichzelf aan ons geeft. Geloof is niet alleen iets wat je weet of waarvoor je kiest. Het is ook iets waarin je groeit.

Daarom wil ik vandaag stilstaan bij twee woorden: inwortelen en ingroeien.

3. Inwortelen: geloof heeft tijd nodig
Denk eens aan een jonge boom die in de grond wordt geplant. Hij is vanaf het begin echt een boom, maar om stevig te groeien moet hij wortels ontwikkelen. Die wortels moeten dieper de grond in gaan, voedingsstoffen opnemen en houvast vinden. Dat vraagt tijd. Veel van wat er gebeurt, is aan de buitenkant niet zichtbaar.

Zo is het ook met het geloof. Wanneer iemand katholiek is geworden, is hij of zij echt opgenomen in de Kerk. Er hoeft niet eerst een bepaalde hoeveelheid kennis te verzameld te worden voordat hij of zij erbij hoort.

Ook u hoort erbij. Tegelijkertijd mag u steeds dieper wortelen in het geloof. U mag de katholieke traditie leren kennen, leren bidden, de Bijbel beter verstaan en ontdekken wat het betekent om als christen te leven.

Inwortelen betekent dat het geloof niet aan de buitenkant van ons leven blijft staan, maar ons van binnenuit gaat veranderen. U kunt de geloofsbelijdenis uit het hoofd leren, maar de vraag is ook: wat betekenen die woorden voor mijn leven? U kunt leren hoe de Eucharistie wordt gevierd, maar ook ontdekken hoe uw deelname daaraan uw verhouding tot God en uw medemensen verandert.

Het geloof moet niet alleen in ons hoofd terechtkomen, maar ook in ons hart, onze handen en onze voeten. Het mag richting geven aan onze keuzes en onze manier van leven. Dat geldt voor ons allemaal, voor u en voor mij. Er zullen perioden zijn waarin het geloof vanzelfsprekend en vreugdevol aanvoelt, maar ook momenten waarop het moeilijker gaat. Soms ervaren we God heel dichtbij; op andere momenten lijkt Hij ver weg.

Dat hoeft niet te betekenen dat ons geloof verdwenen is. Het kan ook een uitnodiging zijn om dieper te zoeken, vragen te stellen en opnieuw te ontdekken waarop we ons vertrouwen stellen. U hoeft niet alles te begrijpen en niet op alle vragen een antwoord te hebben. U mag onderweg zijn.

4. Ingroeien in de plaatselijke Kerk

U bent niet alleen gaan geloven in Jezus Christus. U bent ook opgenomen in de katholieke Kerk. Daarmee bent u deel geworden van een gemeenschap die veel groter is dan uw eigen parochie, uw stad of ons land.

Wanneer wij op zondag de Eucharistie vieren, staan we niet op onszelf. We zijn verbonden met katholieken over de hele wereld, delen hetzelfde geloof en zijn verbonden met de paus en onze eigen bisschop. Die wereldwijde Kerk wordt voor u heel concreet in de plaatselijke parochie: de gemeenschap waar u de Eucharistie viert, andere gelovigen ontmoet en samen het geloof beleeft.

Misschien voelt u zich daar nog niet helemaal thuis. Wie al jarenlang katholiek is, kent vaak de gebeden, de gebruiken en de mensen. Wie pas katholiek geworden is, moet dat allemaal nog ontdekken. Misschien begrijpt u bepaalde gebruiken niet of hebt u het gevoel dat anderen elkaar allemaal kennen, terwijl u nog zoekende bent.

Door uw doop en uw opname in de Kerk bent u deel geworden van het lichaam van Christus. U bent geen gast die telkens opnieuw toestemming moet vragen om binnen te komen. Maar niet alleen **u** moet ingroeien in de parochie. Ook de parochie heeft de verantwoordelijkheid om u werkelijk te ontvangen. Weten we wie u bent? Vragen we hoe het met u gaat? Is er ruimte voor uw vragen? Helpen we u om uw plaats te vinden? Een hartelijk welkom op de dag van uw doop of opname is mooi. Maar het is minstens zo belangrijk dat mensen u ook maanden later nog zien en belangstelling tonen voor uw geloofsweg.

Dat is een belangrijke opdracht voor onze parochies. Catechese is niet alleen kennis overdragen. Het is mensen helpen groeien in hun relatie met Christus en hen begeleiden bij hun plaats in de geloofsgemeenschap. We kunnen mensen niet uitnodigen om bij Christus te komen en vervolgens verwachten dat ze zelf maar uitzoeken hoe het verder moet. We moeten samen op weg gaan. Daarom is het ook zo mooi dat verschillende parochies inmiddels werken met zogenaamde buddies: gelovigen die anderen helpen hun plek te vinden.

5. De Eucharistie en het gebed: leven vanuit Christus

Hoe kunt u verder groeien in het geloof?
Een belangrijke plaats is weggelegd voor de Eucharistie. De zondagse Mis is het hart van het katholieke leven. We luisteren naar het Woord van God, ontmoeten Christus in de Eucharistie en laten ons door Hem voeden. We ontvangen niet alleen iets voor onszelf. We worden ook samengebracht tot één gemeenschap. We noemen de Kerk het lichaam van Christus: we zijn met Hem en met elkaar verbonden.

Maar de parochie is meer dan de plaats waar de Mis wordt gevierd. Het is ook de gemeenschap waar mensen elkaar helpen, lief en leed delen, zieken bezoeken en aandacht hebben voor mensen die eenzaam zijn. Samen proberen we het Evangelie zichtbaar te maken.

Misschien wilt u meer leren over de Bijbel, met anderen over het geloof spreken of u inzetten voor mensen die hulp nodig hebben. Misschien hebt u juist behoefte aan rust en tijd om te ontdekken wat het geloof voor u betekent.

Er is niet één vaste manier waarop iedereen moet ingroeien in de Kerk. Wel is het belangrijk dat u niet alleen blijft staan. Zoek mensen met wie u over het geloof kunt spreken. Stel vragen aan uw pastoor, diaken of catecheet. En vergeet niet dat u zelf ook iets te bieden hebt. Uw levensverhaal, uw talenten en uw vragen kunnen de parochie verrijken. Misschien kijkt u met een frisse blik naar gewoonten die anderen vanzelfsprekend vinden.

Naast de Eucharistie is het persoonlijke gebed belangrijk.
Misschien is bidden voor u nog nieuw. Het is ook niet altijd eenvoudig. Daarom zal pastor Gauthier de Bekker u straks helpen en handvatten geven om een goed gebedsleven te ontwikkelen. Een relatie groeit immers doordat je tijd voor elkaar maakt. Dat geldt ook voor onze relatie met God.

6. De Kerk heeft u nodig

Ik wil u nog iets meegeven dat misschien niet altijd voldoende wordt gezegd: de Kerk is blij met uw komst. Wanneer mensen katholiek worden, is dat niet alleen een persoonlijke vreugde voor henzelf of hun familie. Het is ook een vreugde voor de hele Kerk. Uw ja-woord aan Christus is een teken van hoop.

Misschien hebt u het gevoel dat u nog maar aan het begin staat en nog veel moet leren. Dat is ongetwijfeld zo. Maar ook mensen die al hun hele leven katholiek zijn, mogen iedere dag opnieuw groeien. Niemand bezit het geloof als een diploma dat je eenmaal behaalt en daarna voorgoed op zak hebt. We ontvangen het als een geschenk en worden uitgenodigd het steeds opnieuw te ontdekken en door te geven.

U hoeft niet onmiddellijk allerlei taken op u te nemen. Uw eerste opdracht is om uw plaats te vinden als gelovige en te groeien in uw relatie met Christus. Misschien ontdekt u later dat u iets wilt bijdragen aan de gemeenschap: door iemand welkom te heten, uw talenten in te zetten of met anderen over uw geloof te spreken.

Misschien wordt u op een dag zelf degene die iemand begeleidt die voor het eerst een kerk binnenstapt en niet precies weet wat hij of zij kan verwachten. Dan kunt u uit eigen ervaring vertellen hoe belangrijk het is dat iemand je welkom heet. Zo groeit de Kerk: mensen ontvangen het geloof, wortelen er steeds dieper in en delen het vervolgens met anderen.

7. Samen verder groeien

Ik wil afsluiten met het beeld van de boom.
Een boom groeit niet alleen door zijn eigen kracht. Hij heeft aarde, water, licht en ruimte nodig. Hij heeft wortels nodig die houvast geven en tijd nodig om te groeien. Zo hebben ook wij elkaar nodig om in het geloof te groeien. We hebben het Woord van God nodig, de sacramenten, het gebed en de gemeenschap van de Kerk. We hebben mensen nodig die ons voorgaan, maar ook mensen met wie we samen kunnen zoeken.

Daarom is deze ontmoetingsdag zo waardevol.
Vandaag kunt u andere mensen ontmoeten die een vergelijkbare stap hebben gezet. Misschien ontdekt u dat anderen dezelfde vragen hebben. Misschien herkent u iets van uw eigen zoektocht in hun verhalen. Misschien ontstaan er contacten die ook na vandaag blijven bestaan. Maak gebruik van deze dag. Spreek met elkaar, stel vragen en vertel iets over uw eigen geloofsweg.

Ik hoop dat deze ontmoeting ook een vervolg krijgt in uw eigen parochie. Dat u daar mensen vindt die u begeleiden en dat u steeds meer ontdekt wat het betekent om deel te zijn van de katholieke Kerk. Ik hoop ook dat wij als Kerk door uw aanwezigheid en verhalen worden vernieuwd. Dat we opnieuw leren kijken naar ons geloof en naar de manier waarop we mensen welkom heten.

Moge ons geloof diep wortelen, groeien en vrucht dragen: in ons eigen leven, in onze parochies en in de wereld waarin wij geroepen zijn getuigen te zijn van Gods liefde. Van harte welkom in de katholieke Kerk. U hoort erbij. Laten we samen verder groeien in geloof! Dank u wel voor uw aandacht!